

पद २१५

(राग: झिंजोटी - ताल: दीपचंदी)

माधव मथुरेंत हे अगे बाई । विरहानळें जीव व्याकुळ करूं
काई ॥ध्रु.॥ रासक्रीडेमधें प्रथम मला ओढी । झिडकारिलें तेव्हां
बदला आतां फेडी ॥१॥ रुसतां मी समजावी हृदयीं धरोनी । बसवी
मांडीवरी घालीत वेणी ॥२॥ रतिसमयीं मज देतसें चुंबन । झांकी
मुखासी अशी मी चांडाळीण ॥३॥ आण सखे वाटुनी विषय्याला ।
माणिक प्रभुविण जिणें कशाला ॥४॥